

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 43/10
Λουξεμβούργο, 6 Μαΐου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-63/09
Alex Walz / Clickair SA

Το Δικαστήριο κρίνει ότι η ευθύνη των αερομεταφορέων λόγω απώλειας αποσκευών περιορίζεται σε 1 134,71 ευρώ

Συγκεκριμένα, το όριο αυτό είναι απόλυτο και αφορά τόσο την περιουσιακή ζημία όσο και την ηθική βλάβη

Κατά το δίκαιο της Ένωσης¹, η ευθύνη κοινοτικού αερομεταφορέα έναντι των επιβατών και των αποσκευών τους διέπεται από τη Σύμβαση του Μόντρεαλ². Η εν λόγω Σύμβαση ορίζει ότι η ευθύνη του μεταφορέα σε περίπτωση καταστροφής, απώλειας, βλάβης ή καθυστέρησης των αποσκευών περιορίζεται σε 1 000 Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα [ΕΤΔ], για κάθε επιβάτη (ποσό που αντιστοιχεί σε 1 134,71 ευρώ)³, εκτός εάν ο επιβάτης, κατά την παράδοση των ελεγμένων αποσκευών στο μεταφορέα, υποβάλει ειδική δήλωση ασφαλιστικού συμφέροντος καταβάλλοντας, ενδεχομένως, συμπληρωματικό ποσό. Στην περίπτωση αυτή, ο μεταφορέας υποχρεούται στην καταβολή ποσού, το οποίο δεν υπερβαίνει το αναφερόμενο στην ειδική δήλωση ποσό.

Στις 14 Απριλίου 2008, ο A. Walz άσκησε αγωγή κατά της αεροπορικής εταιρίας Clickair, ζητώντας την επιδίκαση αποζημίωσης για την απώλεια των αποσκευών που είχε παραδώσει προς μεταφορά με πτήση της εταιρίας από τη Βαρκελώνη (Ισπανία) στο Πόρτο (Πορτογαλία). Στο πλαίσιο αυτό, ο A. Walz ζήτησε αποζημίωση συνολικού ύψους 3 200 ευρώ, από τα οποία 2 700 ευρώ αντιστοιχούν στην αξία των απωλεσθεισών αποσκευών και 500 ευρώ στην ηθική βλάβη που υπέστη από την απώλεια.

Ο επιληφθείς της διαφοράς Juzgado de lo Mercantil nº 4 de Barcelona (δικαστής εμπορικών υποθέσεων αριθ. 4 της Βαρκελώνης, Ισπανία) ζητεί να διευκρινιστεί εάν το όριο ευθύνης των αερομεταφορέων που καθιερώνει η Σύμβαση του Μόντρεαλ σε περίπτωση απώλειας αποσκευών αφορά σωρευτικώς την περιουσιακή ζημία και την ηθική βλάβη ή εάν, αντιθέτως, η μεν αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας υπόκειται σε όριο 1 000 ΕΤΔ, ενώ η ικανοποίηση της ηθικής βλάβης υπόκειται σε άλλο όριο 1 000 ΕΔΤ, κατά τρόπον ώστε το συνολικό όριο ευθύνης για περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη να είναι 2 000 ΕΔΤ.

Στην απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι η Σύμβαση του Μόντρεαλ δεν περιλαμβάνει ορισμό των συνώνυμων όρων «ζημία» και «βλάβη». Εντούτοις, δεδομένου ότι σκοπός της Συμβάσεως είναι η ενοποίηση των εφαρμοζόμενων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές κανόνων, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι όροι αυτοί πρέπει να ερμηνεύονται με ομοιόμορφο και αυτοτελή τρόπο, ανεξαρτήτως των διαφόρων ερμηνειών που δίνουν σε αυτούς τα εθνικά δίκαια των συμβαλλομένων κρατών. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο προβαίνει σε ερμηνεία της

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1997, για την ευθύνη των αερομεταφορέων όσον αφορά την αεροπορική μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους (ΕΕ L 285, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 889/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2002 (ΕΕ L 140, σ. 2).

² Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνήφθη στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 9 Δεκεμβρίου 1999 και εγκρίθηκε, εξ ονόματός της, με την απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001 (ΕΕ L 194, σ. 38).

³ Τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα, των οποίων γίνεται αναφορά στη Σύμβαση του Μόντρεαλ, είναι αυτά που καθορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Κατά συνέπεια, απαιτείται μετατροπή των αναφερόμενων ποσών με βάση τα εθνικά νομίσματα. Στις 21 Απριλίου 2010, το ποσό των 1 000 ΕΤΔ αντιστοιχούσε σε 1 134,71 ευρώ.

έννοιας «ζημία» στηριζόμενο, αρχικώς, στη συνήθη έννοια που έχουν οι δυο προαναφερθέντες όροι στο γενικό διεθνές δίκαιο.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξετάζει τους σκοπούς που τέθηκαν με τη σύναψη της Συμβάσεως του Μόντρεαλ. Διαπιστώνει ότι η Σύμβαση του Μόντρεαλ καθιερώνει σύστημα αντικειμενικής ευθύνης των αερομεταφορέων. Συγκεκριμένα, όσον αφορά ειδικώς τις ζημίες λόγω καταστροφής, απώλειας ή βλάβης των ελεγμένων αποσκευών, ο αερομεταφορέας τεκμαίρεται ότι ευθύνεται για τις ζημίες αυτές «υπό τον όρο μόνον ότι, το συμβάν που προκάλεσε την καταστροφή, την απώλεια ή τη βλάβη σημειώθηκε επί του αεροσκάφους ή κατά τη διάρκεια οιασδήποτε περιόδου κατά την οποία οι ελεγχθείσες αποσκευές ευρίσκοντο υπό την ευθύνη του μεταφορέα».

Επομένως, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εφαρμογή του εν λόγω συστήματος αντικειμενικής ευθύνης προϋποθέτει την επίτευξη «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων», ιδίως των συμφερόντων των αερομεταφορέων και των συμφερόντων των επιβατών. Για την επίτευξη αυτής της «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων», στις περιπτώσεις που ο αερομεταφορέας υπέχει ευθύνη δυνάμει της Συμβάσεως του Μόντρεαλ, απαιτείται η ύπαρξη σαφών ορίων ως προς την έκταση της αποζημιώσεως η οποία αντιστοιχεί στο σύνολο της ζημίας που υπέστη κάθε επιβάτης σε καθεμιά από τις παραπάνω περιπτώσεις, ανεξαρτήτως της φύσεως της ζημίας που προκλήθηκε. Το κατ' αυτόν τον τρόπο εφαρμοζόμενο όριο ως προς την έκταση της αποζημιώσεως καθιστά δυνατή την ευχερή και ταχεία αποζημίωση των επιβατών χωρίς να επιβάλλει στους αερομεταφορείς υποχρέωση για αποκατάσταση με ιδιαιτέρως επαχθή χαρακτήρα, δυσχερώς προσδιοριζόμενη ή υπολογιζόμενη, και η οποία ενδέχεται να προκαλεί κινδύνους ή παράλυση της οικονομικής δραστηριότητάς τους.

Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η Σύμβαση του Μόντρεαλ παρέχει στον επιβάτη τη δυνατότητα να υποβάλει ειδική δήλωση ασφαλιστικού συμφέροντος κατά την παράδοση των ελεγμένων αποσκευών στο μεταφορέα καταβάλλοντας, ενδεχομένως, συμπληρωματικό ποσό. Με την παροχή αυτής της δυνατότητας καθίσταται σαφές ότι το προβλεπόμενο όριο ευθύνης του αερομεταφορέα για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω απώλειας αποσκευών είναι, ελλείψει δηλώσεως, ένα απόλυτο όριο το οποίο αφορά τόσο την περιουσιακή ζημία όσο και την ηθική βλάβη.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι προκειμένου να προσδιοριστεί το όριο ευθύνης του αερομεταφορέα για ζημία που προκλήθηκε ιδίως λόγω απώλειας αποσκευών, ο όρος «ζημία» στη Σύμβαση του Μόντρεαλ έχει την έννοια ότι αφορά τόσο την περιουσιακή ζημία όσο και την ηθική βλάβη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο αναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582